

[Hans Nielsen.]

den er hos det ærede Medlem Hr. Clausager, er der jo ikke megen Udsigt til, at der kommer noget ud af de Forhandlinger, der føres, og det beklager jeg. Nu kom det ærede Medlem med sit store Glansnummer, som han har luftet paa Møderne i Sommer, dette nemlig, at Regeringens Forslag yder Hjælp i Flæng til baade værdige og uværdige, og han udmalede jo, hvorledes en velhavende Mand, en Mand, der har kørt i Bil og holdt Selskaber o. s. v., kunde faa Tilskud efter Regeringens Forslag. Men hvor kan det ærede Medlem være saa forarget over det, naar Venstre selv i sit Forslag om Udlaan og Akkord i § 11 gør sig skyldig i selvsamme Forseelse? Efter Bestemmelsen i § 11 kan der ydes Laan indtil 2000 Kr. til en Landmand, hvis Pantegæld er naaet op til Ejendomsskyldværdien, og som maaske i det forløbne Aar har anskaffet sig en Luk-susbil, holdt mange Middagsselskaber o. s. v. — vel at mærke et *Laan*, det skal jo efter det ærede Medlems Mening være meget bedre end at give ham et Tilskud. I dette Tilfælde kan det nu efter min Formening være hip som hap, hvad man gør. Men det er karakteristisk for Venstres Stilling, at de i det private Liv og i det offentlige Liv stadig ønsker, at der skal gives Laan i Stedet for, at man skulde søge at komme den modsatte Vej.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Olufson har Ordet for en kort Bemærkning.

Olufson: Jeg blev næsten rørt ved at høre min gamle Lærers Foredrag og den Inderlighed, hvormed han drog til Felts mod de fæle Ejendomsskatte. Men der var dog et og andet, som ikke var mig rigtig klart, og som jeg gerne vil bede det ærede Medlem Hr. Clausager oplyse mig om, naar han igen kommer herop. Jeg vil saaledes gerne spørge, hvem det er, der i dette Ting har gennemført de Skatter, som Venstre nu saa stærkt kritiserer. Og jeg vil gerne samtidig have at vide, hvorfor Venstre, der dog af og til har haft Flertallet i denne Sal og haft Regeringsmagten, ikke i tidligere Tid har været opmærksom paa denne Uretfærdighed og søgt at hæve den, medens de havde Magt dertil.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) har Ordet for en kort Bemærkning.

Rasmussen (Gylling): I den Tale, det ærede Medlem Hr. Clausager holdt, synes jeg, han gjorde sig skyldig i visse Fejltagelser med Hensyn til Akkord-Loven. Det ærede Medlem siger, idet han retter skarpe Angreb mod de Landmænd, der har den store Gæld, at man vil forstaa, at det til Dels kan være deres egen Skyld; man fik i alt Fald det Indtryk, at det ærede Medlem mener, at en hel Del af disse Mennesker har kørt for meget i Bil o. s. v. Det er en Kendsgerning, at mange Landmænd er saadan stillede, men det skyldes vist ikke dette Forhold, men ganske andre Forhold. Men det forekommer mig underligt, at det ærede Medlem, samtidig med at han argumenterer mod at støtte disse Folk, gaar ind for et Synspunkt overfor Akkord-Lovgivningen, som viser en ganske anden Opfattelse. Det er de samme Mennesker, der skal komme i Betragtning i begge Tilfælde, og naar man ikke mener, at der er noget Grundlag for at støtte i det første Tilfælde, hvorledes kan der saa være Logik i at mene, at der bør støttes i det andet Tilfælde?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Clausager har Ordet for en kort Bemærkning.

Clausager: De to ærede Medlemmer Hr. Hans Nielsen og Hr. Rasmussen (Gylling) var inde paa samme Linie og mente, at det er inkonsekvent at give et Laan til en for-gældet Landmand, der ikke kan faa Akkord, at det er lige saa galt som at give en Gave til alle beregnet efter deres Gældsforpligtelser. Men kan de Herrer da ikke se Forskellen? Vedtages Regeringens Forslag, kan enhver med Loven i Haand kræve Hjælp efter sin sandfærdige Oplysning om Gælden uden Hensyn til, under hvilke Forhold den er stiftet. Men det, vi foreslaar, er, at der til en Mand, som ikke kan faa Akkord, som ikke er akkordmoden, men i høj Grad er i Vanskeligheder, kan gives et Laan paa indtil 2.000 Kr., dog først efter, at der gennem et Udvalg er sket en Bedømmelse af hans Forhold, og der er for mig ingen Tvivl om, at den Mand, der har ført en saadan Tilværelse, at man kan sige, at det er fuldt og helt hans egen Skyld, at han er i Vanskeligheder, maaske har vakt offentlig Forargelse, ikke faar noget Laan. Men Rigsdagen har Ansvaret, vi vil ikke vedtage en Lov, der deler ud i Flæng, men vi vil lade de lokale Udvalg undersøge Forholdene og saa bruge Skatteborgernes Midler dér, hvor det ikke alene er en værdig og trængende Mand, der faar Laanet, men ogsaa